

SLUIPEND 'PENNEN'

Struinen langs de meest onooglijke slootjes op zoek naar karper is voor Wauter Dupon (38) met afstand de mooiste visserij. Hét VISblad sloop op een voorjaarsochtend in mei achter hem aan in de polders rond Hellevoetsluis, die hij als zijn broekzak kent.

TEKST: BARD BORGER > FOTOGRAFIE: SANDER BOER

“Kijk, zie je die staat daar pal voor het riet?”, zegt Wauter wijzend in het water terwijl hij vanaf een duiker door zijn polaroid zonnebril tuurt. “En zie je daar verderop die boeggolf in die smalle sloot?” Dat het hier in dit slotenstelsel kiert van de karper is duidelijk, en dat Wauter ze ook gaat vangen – een belofte die hij eerder maakte – lijkt aannemelijker dan ooit. “De afgelopen twee maanden heb ik hier wekelijks gevoerd en de nodige fraaie vissen gevangen”, verklaart de geboren Hellevoetsluizer zijn gemoedsrust. “Zijn jullie er klaar voor?”, klinkt het nadat hij twee maiskorrels op de haak heeft geprikt die op de bodem worden gepresenteerd. “Ik check het maar even, want vaak is het al binnen een paar tellen raak.”

EXPLODEREND WATER

Met een soepele armbeweging laat Wauter zijn aas pal voor de duiker zakken, waar het licht kolkende water azende karper verradt. Het slanke pennetje zakt iets onder water maar blijft in zicht. Vijf, tien tellen... dan schiet het rode puntje dieper weg en zwiept Wauter in een

reflex zijn hengel omhoog. Het pennetje zoekt door het luchtledige. Mis! “Het verschil tussen een lijnzwemmer en een aanbeet is soms moeilijk waarneembaar”, verklaart Wauter de misser met een glimlach. “Bij een goede aanbeet wordt de dobber met een fel rukje naar beneden getrokken.” Bij de herkansing – nog geen minuut later – zet Wauter wél de haak en kromt zijn hengel tot in het handvat, waarop het water voor onze voeten explodeert en een fraaie schubkarper ons alle hoeken van de sloot zien. Even later schittert de vis van een kilo of vier voor de lens.

ROOFDIER

Terwijl het water nog aan het bijkomen lijkt van de dril, voert Wauter alweer een paar handjes blikmais op de stek. “Let maar op: zo direct is de vis hier gewoon weer aan het azen,” klinkt het alweer zelfverzekerd. “Maar laten we het eerst even daar proberen.” Wauter loopt naar een slootje van ruim een meter breed op een steenworp afstand, dat via een duiker in verbinding staat met de eerste stek. Vanaf de smalle asfaltweg ernaast tuurt Wauter onophoudelijk in het water

– tót hij halt houdt op de plek waar het water licht kolkte en actieve vis de opkomende rietstengels beroert. Als een roofdier dat zijn prooi naderd, sluipst Wauter erheen en legt zijn aas met een pendelworpje in. Binnen een minuut zien we het slootje voor zijn ogen ontploffen. “Hangen!”, klinkt het bijna overbodig. Net als bij de eerste vis krijgt de slip het uit en scheurt karper nummer twee als een snelrein door de sloot. Op de onthaakmat blijkt de vis keurig in de bovenlip gehaakt.

RAZENDSNEL REAGEREN

Zodra ook deze vis weer zwemt, neemt Wauter stap voor stap zijn set-up door. Onder de stevige, 3,60 meter lange hengel zit een molen in 4000-formaat met op de spoel 30/00 nylon lijn. “Deze molen heb ik al zo’n 20 jaar, maar de slip werkt nog steeds uitstekend – en daar gaat het bij deze visserij vooral om”, zegt hij erbij. “Met 2,75 lbs is de hengel aan de zware kant, maar lichter dan 2,5 lbs zou ik ook niet gaan.” Tussen twee stuitjes op nog geen meter van de haak (type wide gape, maat 8) zit het één-grams pennetje geklemd en op slechts 5 centimeter boven de haak zit een knijpgewicht-

Juist de smalste sloten – die vanwege de doorgaans geringe diepte een stuk sneller zijn opgewarmd – herbergen in het voorjaar vaak actieve karper.

Wauter houdt bewust voldoende afstand tot het water en speurt vanaf de berm de sloot af op zoek naar vis.

Twee stuitjes aan weerszijden houden het pennetje op zijn plaats

je. “Door die korte afstand komt een aanbeet razendsnel door en kun je dus heel scherp vissen. Dankzij de twee stuitjes kan ik snel naar een vlok of broodkorst wisselen, bijvoorbeeld als ik een karper zie die op ‘half’ water of aan het oppervlak aast. Het pennetje blijft dan weg van de haak en ik hoef alleen het gewichtje van de lijn te halen.”

GEEN POESPAS

Ook qua aas is Wauter geen man van poespas, zo doet het leger maisblikken in zijn tas en op de achterbank van zijn auto vermoeden. “Mais werkt gewoon uitstekend en kost geen drol”, bevestigt de karperfanaat. “Dat donkere spul in de emmer is boekweit – zeg maar de goedkope versie van hennep. Voor een zak van 30 kilo betaal je twee tientjes. Thuis kook je het tien minuten in een pannetje, totdat het zaad ontkiemt en klaar is Kees.” Wauter legt uit dat hij boekweit alleen voert met als doel de karper langer op een stek te houden. “Mais is steevast in *no time* weggevreten maar boekweit niet, omdat die kleine zaadjes zich verder verspreiden over de bodem. Bijkomend voordeel is dat boekweit de vis minder snel verzadigt dan mais.” Terug op de eerste stek werpt Wauter zijn aas stijf tegen een rietstengel waar telkens vis tegenaan stoot. Binnen >>

Boekweit en blikmais zijn het favoriete karperaas van Wauter

twee minuten staat zijn hengel alweer krom en zorgt de derde fraaie 'schub' voor een onstuimige dril. De vis is los en Wauter op dreef.

GÉÉN KARPER!

Plotseling breekt de zon door de wolken, loopt de temperatuur op en voelt het als hoogzomer. Met gevoel voor humor vertelt Wauter hoe zijn karperverslaving begon. "Géén karper vangen!", zei m'n moeder altijd toen ik als vierjarige onder haar toezicht oog aan het water zat. Want als dat gebeurde, was het hele tuigje van mijn vaste hengel weg. Ik ving vooral voorntjes en soms ook een brasem – dat vond ik toen al forse vissen. Mijn vader viste destijds wel op karper, maar pas vanaf mijn zesde mocht ik met hem mee. We visten stevast met de pen en een aardappel als aas. Het penvissen greep me en is voor mij al die tijd de mooiste visserij gebleven. Omdat ik hier ook altijd ben blijven wonen, ken ik de polders in deze regio als mijn broekzak."

PAAIVERWONDINGEN

Wauter stelt voor om via een fietspad dat over een dijkje dwars door de weilanden slingert naar een an-

dere stek verderop te lopen. Aan de voet van de dijk loopt een smalle sloot waar zijn blik continu op blijft rusten – ondanks het fantastische uitzicht onderweg. In de lucht wemelt het van de vogels, variërend van ganzen, zwanen, eenden, zwaluwen, kieviten tot een buizerd. De bermen aan weerszijden van het pad slaan felgeel uit van het koolzaad. Wauter legt uit dat de karper elk voorjaar vanuit bredere wettingen ondiepe zijslotjes intrekt om te paaien. Eerst komen de mannetjes (die doorgaans wat kleiner zijn), daarna de vrouwtjes. "Ik vang ze het liefst vóór de paai omdat ze er vaak flink beschadigd zijn door het 'stoeien'", legt Wauter uit. "Die paai-verwondingen herstellen natuurlijk wel weer, maar fraai ogen ze niet."

KOPPEL GESPOT

"Kijk, daar staan er twee", meldt Wauter ineens met gedempte stem terwijl hij verderop in de sloot wijst. Daar waar het nauwelijks een halve meter diep is, ligt inderdaad een koppel karpers van een centimeter of zestig doodstil in het heldere water. Wauter blijft op afstand, sluipt richting het water en mikt een handje boekweit en mais in de sloot – zo'n tien meter voor de vissen. In eerste instantie reageren ze nauwelijks, maar dan slaan ze ineens

op hol. Ook wij lopen terug tot het smalste deel van de sloot, waar zelfs een kind met speels gemak naar de overkant zou springen. Wauter heeft nu meerdere karpers gespot en kruipt behoedzaam door het gewas met zijn hengel in de aanslag. Hoe hij het precies flikt is moeilijk zichtbaar, maar binnen twee minuten is het raak. Weer kan Wauter met een goudgekleurde krachtpater poseren.

KEIHARD WERKEN

Terug op de beginstek flikt Wauter nogmaals zijn kunstje en leent hij zijn hengel aan de redacteur, die binnen een minuut de vijfde karper van de ochtend vangt. "Zo vlotjes als nu gaat het natuurlijk niet altijd en deze visserij kan soms zelfs keihard werken zijn", nuanceert Wauter even later de spectaculaire ochtend. "Stekkenkennis is cruciaal, net als héél subtiel en stilletjes vissen. Geef ook altijd je ogen goed de kost en kijk regelmatig ver vooruit, want anders spot de vis jou eerder dan andersom het geval is." Op zoek naar karper schiet Wauter's blik alweer over het water terwijl we afscheid nemen. "Ik ga er nog even een proberen te vangen."

 @wauterdupon

>> ONMISBAAR INSTRUMENT

Voor een visuele visserij zoals deze – waarbij je zoekt naar (signalen van) actieve vis om die vervolgens gericht aan te werpen – is een goede polaroid zonnebril ronduit onmisbaar. Wauter heeft er zelfs twee: één met lichtere glazen voor donker weer en een met donkere glazen voor als de zon schijnt. De kracht van polaroid glazen is dat ze de reflectie van de lucht in het water wegnemen, waardoor je altijd door de waterspiegel heen kunt kijken.

Het 'resultaat' van een paar avonden voorvoeren en vissen.